

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Instituto de Financiamento da Agricultura e Pescas IP (IFAP)

Strona przeciwna: AB, CD, EF

Sentencja

- 1) Artykuł 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich

należy interpretować w ten sposób, że:

z zastrzeżeniem przestrzegania zasad równoważności i skuteczności nie sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, na mocy którego w celu zaskarżenia decyzji o odzyskaniu nienależnie wypłaconych kwot wydanej po upływie terminu przedawnienia, o którym mowa w tym przepisie, jej adresat jest zobowiązany podnieść nieprawidłowość tej decyzji w określonym terminie przed właściwym sądem administracyjnym, pod rygorem prekluzji, i nie może już sprzeciwiać się wykonaniu wspomnianej decyzji, powołując się na tę samą nieprawidłowość w ramach wszczętego przeciw niemu sądowego postępowania egzekucyjnego.

- 2) Artykuł 3 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia nr 2988/95

należy interpretować w ten sposób, że:

osoby odpowiedzialne posiłkowo w stosunku do podmiotu będącego dłużnikiem oraz adresatem decyzji o odzyskaniu nienależnie pobranych kwot, na które to osoby rozszerzono podatkowe postępowanie egzekucyjne, muszą mieć możliwość powołania się na upływ terminu na wykonanie przewidzianego w art. 3 ust. 2 akapit pierwszy tego rozporządzenia lub, w odpowiednim przypadku, na upływ przedłużonego na podstawie art. 3 ust. 3 wspomnianego rozporządzenia terminu na wykonanie, aby sprzeciwić się przymusowej egzekucji tych kwot.

- 3) Artykuł 3 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia nr 2988/95

należy interpretować w ten sposób, że:

w odniesieniu do wykonania decyzji nakładającej obowiązek zwrotu nienależnie pobranych kwot ustanowiony w nim termin na wykonanie rozpoczyna bieg od dnia uprawomocnienia się tej decyzji, to znaczy od dnia upływu terminów na jej zaskarżenie lub po wyczerpaniu środków zaskarżenia.

(¹) Dz.U. C 357 z 6.9.2021.

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 19 października 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Napoli – Włochy) – VB/Comune di Portici

(Sprawa C-777/21) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Artykuł 49 TFUE – Swoboda przedsiębiorczości – Artykuł 56 TFUE – Swoboda świadczenia usług – Ruch drogowy – Rejestracja i opodatkowanie pojazdów silnikowych – Pojazd zarejestrowany w innym państwie członkowskim – Kierowca mający miejsce zamieszkania w państwie członkowskim rejestracji pojazdu i w innym państwie członkowskim – Uregulowanie państwa członkowskiego zakazujące osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium przez okres dłuższy niż 60 dni poruszania się w tym państwie członkowskim pojazdem zarejestrowanym za granicą]

(2023/C 24/23)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Napoli

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: VB

Druga strona postępowania: Comune di Portici

Sentencja

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on obowiązywaniu uregulowania krajowego, które zakazuje osobie wykonującej działalność na własny rachunek, mającej miejsce zamieszkania na terytorium państwa członkowskiego przez okres dłuższy niż 60 dni poruszania się w tym państwie członkowskim pojazdem zarejestrowanym w innym państwie członkowskim, jeżeli pojazd nie jest przeznaczony zasadniczo do stałego używania w pierwszym państwie członkowskim ani nie jest faktycznie używany w ten sposób.

(¹) Dz.U. C 148 z 4.4.2022.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Nacional
(Hiszpania) w dniu 5 kwietnia 2022 r. – postępowanie karne przeciwko Ablowi**

(Sprawa C-235/22)

(2023/C 24/24)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Nacional

Strony w postępowaniu głównym

Wnioskodawca: Abel

Druga strona postępowania: Ministerio Fiscal

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 126 i 127 Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej [Umowy o wystąpieniu] (¹) oraz art. 18 ust. 1 i art. 21 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że mają one zastosowanie do wniosku o ekstradycję złożonego przez państwo trzecie po upływie okresu przejściowego przewidzianego w Umowie o wystąpieniu w odniesieniu do obywatela Zjednoczonego Królestwa, który mieszkał w państwie członkowskim w okresie obowiązywania Umowy o wystąpieniu i po jej zakończeniu, za czyny popełnione przed i w trakcie obowiązywania Umowy o wystąpieniu?

W przypadku odpowiedzi przeczącej:

2) Czy art. 10, 12, 13, 14, 15, 126 i 127 Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej [Umowy o wystąpieniu] oraz art. 21 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że do wniosku o ekstradycję złożonego przez państwo trzecie, a dotyczącego obywatela brytyjskiego, który był obywatelem Unii Europejskiej w chwili czynów stanowiących podstawę wniosku o ekstradycję i który mieszkał w sposób nieprzerwany na terytorium innego państwa członkowskiego przed i w okresie obowiązywania Umowy o wystąpieniu ma zastosowanie orzecznictwo zawarte w wyrokach TSUE w sprawach C-182/15 (Petruhhin) (²), C-191/16 (Pisciotti) (³) i C-897/19 PPU (I.N.) (⁴)?

W przypadku odpowiedzi przeczącej: